ριότητα, ἣν πάντοτε δεικνύει ἐπιτοπίως μεταβαίνων ὁσάκις λάβει γνῶσιν κακουργήματός τινος καὶ συλλέγων πάντα τὰ πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν διαπραττομμένων κακουργημάτων στοιχεῖα.

—Εἰς τὰς δίκην ὀβελλῶν ἀπομυζώσας τὰ βαλάντια τοῦ πτωχοῦ λαοῦ τῆς πόλεώς μας, ἀοιδούς, προσετέθη καὶ νέον εἶδος αἰσχροτέρας φορολογίας ἢ μᾶλλον καθαρᾶς ληστείας, τὰ λαχεῖα, χάρις τῇ ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῶν δημοτῶν του προνοίᾳ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Δημάρχου ἡμῶν, ὅστις ἐπὶ πληρωμῇ 800γρ. παρεχώρησεν εἰς τινα τυχοδιώκτην τὸ δικαίωμα νὰ ληστεύῃ ἐπὶ δύο ὁλοκλήρους μῆνας τοὺς ἁπλοϊκωτέρους τῶν συμπολιτῶν μας. Ἐρωτῶμεν τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχήν, εἶνε ἁρμόδιος ὁ κ. Δήμαρχος νὰ ἐκδίδῃ καὶ τοῦτο, ἕνεκα κερδοσκοπίας, τοιαύτας ἀδείας; Ἢ τὰ ἄρθρα 242 καὶ 243 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου εἶνε νεκρὰ ἐν Κρήτῃ; Ἐφιστῶμεν σπουδαίως τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, καθόσον ἐξ ὅτων ἠκούσαμεν οὐδόλως παράδοξον νὰ συμβῶσιν ἐπὶ τέλους καί τινα δυσάρεστα. Νομίζομεν δὲ ὅτι καὶ εἰς τὸν κ. Δήμαρχόν μας, πρέπει νὰ δοθῇ ἐπὶ τέλους ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ἓν μάθημα, ἵνα μὴ ἐπαναληφθῶσι καὶ ἄλλοτε τοιαῦται σπουδαῖαι παρανομίαι.

— Ἐδόθη ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν ἡ πρὸς τὸν Γεν. Διοικητὴν ἔκθεσις τοῦ κ. Ν. Χριστοδουλάκη ταγματάρχου τῆς χωροφυλακῆς Χανίων περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργηθείσης καταδιώξεως τῶν ἐν τῷ τμήματι Σφακίων φυγοδίκων, ἣν ἐλλείψει σήμερον χώρου θέλομεν δημοσιεύσει εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Κύριε συντάκτα τῆς «Πατρίδος».

Δημοσιεύσατε παρακαλῶ διὰ τοῦ προσεχοῦς φύλλου τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδος σας τὴν ἑπομένην ἀναφορὰν μετά τινων παρατηρήσεων.

Πρὸς τὴν Ἀ. Ἐξοχότητα τὸν Γεν. Διοκητὴν Κρήτης Ἰωάννην Φωτιάδη Πασᾶν.

Ἐξοχώτατε!

Οὔτε μέγας νοῦς, οὔτε ἐπιστημονικαὶ γνώσεις, οὔτε ἄλλο τι ἔκτακτον προσὸν ἀπαιτεῖται ὅπως διακρίνῃ τις τὰς ἐν Κρήτῃ δημοσίας ὁδοὺς ἀπὸ τὰς ἄλλας, ὡς καὶ πόθεν γίγνεται ἡ δαπάνη τῆς κατασκευῆς αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον ἡ ἁπλῆ ἀνάγνωσις τῶν ἄρθρων 2ου καὶ 7 τοῦ «περὶ ὁδοποιΐας νόμου» ἔχοντος ἐπὶ λέξει τοῦ μὲν πρώτου, «δημόσιαι ὁδαὶ εἶναι αἱ συνδέουσαι τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν πρὸς ἀλλήλας ἢ πρὸς λιμένας», τοῦ δὲ δευτέρου «αἱ δημόσιαι ὁδοὶ κατασκευάζονται δαπάνῃ τοῦ ταμείου τῆς δημοσίας ὁδοποιΐας». Ἐν τούτοις εἰς τὴν κατασκευαζομένην πρό τινος χρόνου ὁδὸν μεταξὺ τῶν χωρίων Νοπήγια καὶ Σπηλιά, καὶ ἀποτελοῦσαν, ὡς γνωστὸν τοῖς πᾶσι, τμῆμα τῆς δημοσίας ὁδοῦ τῆς φερούσης ἐκ Καστελλίου, πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας Κισσάμου, εἰς τὴν πόλιν Χανίων, ὑποχρεοῦνται οἱ δημόται τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας ταύτης νὰ προσφέρωσιν ἐκ τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἐργασίας ἓν ἡμερομάκατον ἢ νὰ πληρόνωσιν ἀντ' αὐτοῦ 10 γρόσια. Εἰς τὴν ὑποχρέωσιν δὲ ταύτην ὑποβάλλονται οἱ δημόται διὰ τῆς χωροφυλακῆς, ἐνεργούσης κατὰ συνεννόησιν τοῦ ἐπάρχου μετὰ τῶν δημάρχων Κισσάμου.

Ἐπειδὴ ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ ἐπάρχου καὶ τῶν δημάρχων ἀντιβαίνει οὐ μόνον εἰς τὰ μνημονευθέντα ἄρθρα 2ον καὶ 7ον ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ 18ον τοῦ περὶ ὁδοποιΐας νόμου, κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ δημόται ὀφείλουσι νὰ προσφέρωσι τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἐργασίαν εἰς τὴν κατασκευὴν μόνον τῶν δημοτικῶν καὶ ἀγροτικῶν ὁδῶν.

Ἐπειδὴ εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται, οἱανδήποτε καὶ ἂν κατέχῃ θέσιν, νὰ παραβαίνῃ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ οὐδεὶς εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐκτελῇ ὅ,τι δὲν κελεύει ὁ νόμος, διότι τὸ ἐναντίον δὲν ἤθελε διαφέρει τῆς ἀγγαρείας.

Ἐπειδὴ εἴμεθα πρόθυμοι νὰ προσφέρωμεν τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν ἡμῶν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν δημοτικῶν καὶ ἀγροτικῶν ὁδῶν, ὧν μεγάλην ἔχομεν ἀνάγκην.

Ἐπειδὴ ἡ ἀρξαμένη δημοσία ὁδὸς μεταξὺ Νοπήγια καὶ Σπηλιά, ἀποτελοῦσα ἀφ' ἑνὸς ἐλάχιστον τμῆμα τῆς ἐκ Καστελλίου εἰς Χανία ἀγούσης, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ μᾶλλον δύσβατον μέρος τῆς ὁδοῦ ταύτης, οὔτε δίκαιον οὔτε νόμιμον εἶναι νὰ ἐγκαταλειφθῇ, ἀλλὰ νὰ κατασκευασθῇ διὰ δαπάνης μόνον τοῦ ταμείου τῆς δημοσίας ὁδοποιΐας, καθόσον ἡ Κίσσαμος οὖσα ἐκ τῶν πολυπληθεστέρων ἐπαρχιῶν τῆς νήσου, καὶ δίδουσα τὸ δέκατον σχεδὸν τῆς εἰσπραττομένης δεκάτης ἐξ ὅλης τῆς νήσου, δικαιοῦται εἰς τὴν ταχεῖαν κατασκευὴν τοῦ τμήματος τούτου τῆς δημοσίας ὁδοῦ, καὶ καθόσον εἰς ἄλλας ἐπαρχίας κατωτέρας κατά τε τὸν πληθυσμὸν καὶ τὸ ποσὸν τῆς διδομένης δεκάτης, ἀπεφασίσθη νὰ κατασκευασθῶσι δαπάνῃ τοῦ ταμείου μόνον τῆς δημοσίας ὁδοποιΐας μεγαλείτερα τμήματα δημοσίας ὁδοῦ.

Διὰ ταῦτα.

Ἐξαιτούμεθα ἀ.) Νὰ διαταχθῶσιν ὁ ἔπαρχος καὶ οἱ δήμαρχοι Κισσάμου νὰ παύσωσι τοῦ νὰ ὑποχρεόνωσιν ἡμᾶς νὰ ἐργαζώμεθα ἢ νὰ πληρόνωμεν εἰς τὴν κατασκευαζομένην δημοσίαν ὁδὸν μεταξὺ τῶν χωρίων Νοπήγια καὶ Σπηλιά, καὶ β'.) Νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ κατασκευὴ καὶ ἀποπεράτωσις τῆς δημοσίας ταύτης ὁδοῦ δαπάνῃ μόνον τοῦ ταμείου τῆς δημοσίας ὁδοποιΐας, ὡς κελεύει ὁ νόμος.

Ὑποσημειούμεθα μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ

Ἐν Σπηλιᾷ 24 Ἰουλίου 1883

Οἱ ὑποφαινόμενοι δημόται Σπηλιᾶς.

(Ἕπονται ὑπὲρ τὰς 250 ὑπογραφαί.)

Τὸ περιεχόμενον τῆς ἀναφορᾶς ταύτης πρὸ μηνὸς ἐπιδοθείσης εἰς τὴν γεν. διοίκησιν, τὸ τόσον νόμιμον καὶ δίκαιον, οὐδὲν εὐάρεστον ἀποτέλεσμα ἔσχε μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῶν αἰτούντων. Ἐξ ἐναντίας τέσσαρες ἐκ τῶν ὑπογραψάντων αὐτήν, πρόκριτοι τοῦ χωρίου Σπηλιᾶς, ὑποχρεωθέντες ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς μετέβησαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν Κισσάμου, ὅπου ἐφυλακίσθησαν ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐκτελοῦντος παρὰδόξως χρέη ἐπάρχου, ἐνῷ τὰ καθήκοντα τοῦ εἰρηνοδίκου δὲν συμβιβάζονται κατὰ τὸν περὶ ὁδοποιΐας νόμον πρὸς τὰ καθήκοντα τῶν διευθυνόντων τὴν κατασκευὴν δημοσίων ἢ ἄλλων ὁδῶν, καὶ ἐνῷ κατὰ τὰ νενομισμένα ἀναπληρωτὴς τοῦ ἐπάρχου εἶναι ὁ βοηθός, ἐν ἀπουσίᾳ δὲ καὶ τούτου εἷς τῶν γραμματέων τοῦ ἐπαρχείου. Ἐὰν δὲ ὁ ἔπαρχος ἐπεδείκνυεν ὀλιγωτέραν ὑπεροψίαν πρὸς ἄνδρας ἐπιδιώκοντας διὰ τακτικῆς ὁδοῦ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, καὶ κατὰ διαταγὴν αὐτοῦ μεταβαίνοντας εἰς τὸ ἐπαρχεῖον, ἠδύνατο ν' ἀναμένῃ αὐτοὺς ἐκεῖ, ἀντὶ ν' ἀπέλθῃ τοῦ ἐπαρχείου ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τῆς ἐμφανίσεώς των, καὶ οὕτω ν' ἀποφύγῃ τὴν παράδοξον ἀνάμιξιν δικαστικοῦ ὑπαλλήλου εἰς πρᾶξιν πάντῃ ἀλλοτρίαν τῶν καθηκόντων του.

Ἠδυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν καὶ ἄλλα τινὰ σχετικὰ εἰς τὰ ἀνωτέρω, ἀλλ' ἵνα μὴ μακρηγορῶμεν, περιοριζόμεθα εἰς τὸ ν' ἀποκρούσωμεν ἀρχὴν μὴ συνάδουσαν ποσῶς μὲ τὸν νόμον. Ἡ γεν. διοίκησις οὐδὲν ἀποτελεσματικὸν μέχρι τοῦδε ἐνήργησε περὶ τῆς εἰρημένης ἀναφορᾶς, στηριχθεῖσα ἐπὶ ἐγγράφου τῶν δημάρχων Κισσάμου συνταχθέντος ἐντὸς τοῦ ἐπαρχείου τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἐπάρχου Ἀ. Γογονῆ, δι' οὗ ὑπέσχοντο ἐκ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν δημοτῶν των νὰ προσφέρωσιν ἓν ἡμερομάκατον εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἀπὸ Νοπήγια μέχρι Σπηλιᾶς δημοσίας ὁδοῦ. Εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο οὐδεμία δύναται ν' ἀποδοθῇ σημασία, διότι οὔτ' ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ νόμου ἐστηρίζετο οὔτ' ἐπὶ τοῦ περὶ ὁδοποιΐας, οἱ δὲ δήμαρχοι, οἱ ὑπογράψαντες αὐτὸ ὡς τοιοῦτοι, ἐνήργουν προφανῶς, ὡς καὶ ὁ τὴν πρωτοβουλίαν λαβὼν ἔπαρχος, ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων των, καὶ ἑπομένως ὡς ἄτομα. Ἔγγραφον δὲ παρ' οἱουδήποτε ὑπαλλήλου ὑπογεγραμμένον ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας του οὐδὲν νόμιμον κῦρος ἔχει, ἡ δὲ ἀνωτέρα ἀρχὴ ὀφείλει οὐ μόνον ν' ἀπορρίπτῃ αὐτό, ἀλλὰ καὶ νὰ καταδιώκῃ νομίμως ἢ ν' ἀπολύῃ τῆς ὑπηρεσίας τὸν παρεκτρεπόμενον ὑπάλληλον.

Ἀλλ' ἴσως ἰσχυρισθῇ τις ὅτι, προκειμένου περὶ κοινωφελοῦς σκοποῦ, οἱ ἐνεργοῦντες ὑπάλληλοι ἐναντίον σκοπῶν διαταξέων τοῦ νόμου οὐδεμίαν ὑπέχουσιν εὐθύνην. Εἰς τὸν τοιοῦτον ἰσχυρισμὸν ἀντιτάσσομεν τὸ ἀξίωμα «ὁ σκοπὸς δὲν ἐξαγιάζει τὰ μέσα», καὶ τὸ ὅ,τι ἐὰν ὁ διοικητὴς μετὰ τῶν ὑποδιοικητῶν τῆς νήσου συντάξωσιν ἔγγραφον διαλαμβάνον ὅτι οἱ ὑπάλληλοι θέλουσι δίδει εἰς τὰ σχολεῖα ἀντὶ 1 τοῖς ο)ο ἐπὶ τοῦ μισθοῦ των ὡς ὁρίζει ὁ νόμος ἢ 10 τοῖς ο)ο, δυσκόλως δύναται νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι οἱ κατώτεροι ὑπάλληλοι, ὅσον κοινωφελὴς καὶ ἂν εἶναι ὁ σκοπός, θέλουσι παραδεχθῇ τοῦτο, καὶ δὲν θέλουσι σπεύσει νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸν νόμον. Ἑπομένως ὑπάλληλος παρὰ τὸν νόμον ἐνεργῶν ἐπισύρει κατ' αὐτοῦ ἢ ποινὴν ἢ παῦσιν, ἐκτὸς ἂν ὑποτεθῇ ὅτι οἱ πολῖται μόνον ὀφείλουσι νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς νόμους, οἱ δὲ ὑπάλληλοι ὄχι, ὅπερ πεποίθαμεν οὐδεὶς ἐχέφρων δύναται νὰ παραδεχθῇ.

Ἀλλ' ἴσως ἕτερος ἰσχυρισθῇ ὅτι ὁ μὲν ἔπαρχος διὰ τῆς πρωτοβουλίας του, οἱ δὲ δήμαρχοι διὰ τοῦ ἐγγράφου των ἐξέφραζον κατ' ἐντολὴν τῶν δημοτῶν Κισσάμου τὴν προαίρεσιν αὐτῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδεμία παρανομία ἔλαβε χώραν ἐπὶ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος δημοσίας ὁδοῦ. Καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος πίπτει ἀφ' ἑαυτοῦ, διότι οὔτε προφορικῶς οὔτε ἐγγράφως οἱ δημόται δὲν ἐδήλωσαν τοιαύτην προαίρεσιν, διότι τὸ σταλὲν ἔγγραφον εἰς τὴν γεν. διοίκησιν οὐδὲν περὶ προαιρέσεως τῶν δημοτῶν ἀναφέρει, διότι ἐκ τῶν δημάρχων εἷς μὲν ὡμολόγησεν ὅτι παραπεισθεὶς ὑπέγραψεν, ἕτερος δὲ ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ὁρισμοῦ τῶν δημοσίων ὁδῶν, καὶ διότι ἐκ τῶν ἐργασθέντων ἢ πληρωσάντων δημοτῶν ἄλλοι μὲν παρεπείσθησαν ὅτι ἡ κατασκευαζομένη ὁδὸς δὲν εἶναι δημοσία, ἄλλοι δ' ἐξηναγκάσθησαν διὰ τῆς χωροφυλακῆς.

Ἀφίνοντες εἰς ἕκαστον νὰ συμπεράνῃ ἐκ τῶν ἐκτεθέντων, καὶ ἰδίᾳ ἐκ τῆς φυλακίσεως ἀνδρῶν ἐξαιτησαμένων τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, εἰς ποίαν θλιβερὰν κατάστασιν διατελεῖ ἡ ἐπαρχία τῆς Κισσάμου, ἔχομεν δι' ἐλπίδας ὅτι ἡ γεν. διοίκησις θέλει σπεύσει νὰ διορθώσῃ τὰ κακῶς ἔχοντα, καὶ διατάξῃ συμφώνως τῷ νόμῳ τὴν ἐξακολούθησιν καὶ ἀποπεράτωσιν τῆς μεταξὺ τῶν χωρίων Νοπήγια καὶ Σπηλιὰ δημοσίας ὁδοῦ ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν χρημάτων τοῦ ταμείου τῆς δημοσίας ὁδοποιΐας.

Ἐν Χανίοις τὴν 29 Αὐγούστου 1883.

Εἷς Κισσαμίτης.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Συγκαλοῦνται οἱ δανεισταὶ τοῦ πτωχεύσαντος Ζαφὲρ Ρισβανάκη νὰ συνέλθωσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νομίμου πληρεξουσίου των εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐν Χανίοις ἐμποροδικείου τὴν προσεχῆ πέμπτην (8 Σεπτεμβρίου) ὥραν τρίτην διὰ νὰ σκεφθῶσι περὶ τοῦ καταρτισμοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἐν Χανίοις τὴν 31 Αὐγούστου 1883.

Ὁ εἰσηγητής.

Χασὰν Ασμῆ.

Ἐπαναληπτικὸν πρόγραμμα Πλειστηριασμοῦ.

Ἐπειδὴ ὁ προσδιορισθεὶς πλειστηριασμὸς τῶν κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου μου Χουσεὶν Ἀγᾶ Καλιοτζάκη κατοίκου Χανίων διὰ νὰ ἐνεργηθῇ τῇ 31 Ἰουλίου ε. ε. κατὰ τὸ ἀπὸ 18 Ἰουνίου 1883 πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 79 φύλλον τῆς ἐφημερίδος ἡ «Πατρὶς» δὲν ἐνεργήθη κατὰ τὴν διαληφθεῖσαν ἡμέραν.

Δηλοποιοῦμεν ὅτι τὰ κτήματα ταῦτα ἤτοι τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Ξωπόλεως τοῦ Ἀποκορώνου 1) εἰς θέσιν «Γιαλόν» ἐν χωράφιον 12 κοιλῶν ὡς ἔγγιστα συνορευόμενον γύρωθεν μὲ κτήματα Μιχ. Διακονιάρη Δεσποινίδας Ἀλέξενας Κων. Παπαδογιαννάκη καὶ μὲ ποταμὸν 2) εἰς θέσιν «Ἄγκωνα» 30 ἐλαιόδενδρα μὲ τὴν γῆν των συνορευόμενα γύρωθεν μὲ κτήματα Ἰωάννου Μανολάκη Λαμ. Βιζαστακάκη μὲ δρόμον καὶ μὲ ποταμόν· θὰ ἐκποιηθῶσιν ἀναγκαστικῶς πρὸς πληρωμὴν γρ. 3591 μετὰ τῶν τόκων των, ὁ δὲ πλειστηριασμὸς θὰ ἐνεργηθῇ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Ἀποκορώνου Ἰωάννου Κονταδάκη ἢ τοῦ νομί-